

denne som for de øvrige Kirker, der ganske sikkert staa i et lignende Forhold.

S. Holm: Naar jeg har bedt om Ordet, er det nærmest for at udtale mig om en enkelt Sag, nemlig Gymnastikfesten i Stockholm. Men da jeg har faaet Ordet, vil jeg benytte Lejligheden til at fremsætte et Par Bemærkninger til et andet Endringsforslag, det under Nr. 79, angaaende Understøttelsen til Dr. Georg Brandes. Skønt jeg ikke har kunnet være med til at stille dette Forslag, er det dog min Agt at stemme for det. Men jeg vil ikke have min Afstemning saaledes forslaaet, at jeg ved at stemme for disse 2,000 Kr. til Dr. Georg Brandes skulde ville udtale en Anerkendelse af hans almindelige Indflydelse paa Nandslivet i vort Land. Det er ikke, fordi jeg ikke fuldt ud erkender, at han har haft en baade vækkende og vægende Indflydelse paa Nandslivet her i de sidste 20 Aar, men det staaer saaledes for mig, at naar man ser paa Frufterne af hans Virksomhed, er det meget tvivlsomt, om den har været til Gavn for Nandslivet i vort Land. Det er meget lidt af positivt Livsindhold, Dr. Brandes har kunnet bringe vort Folk. Der har været meget ubhulende og nedbrydende i den Virksomhed, han har udfoldet. Men alligevel kan jeg stemme for Bevillingen, fordi jeg i ham ser og altid har set en betydelig æstetisk Forfatter. Jeg er ingenlunde enig med Dr. Brandes i hans Bedømmelse af danske Digtere f. Eks., men jeg maa alligevel erkende, at hvor ikke Partiskheden har løbet af med ham — som den i adskillige Tilfælde desværre har — har han haft en meget fin Forstaaelse navnlig af vore Digtteres Behandling af Sproget, og det har staaet saadan for mig, at Dr. Brandes siden Hauchs Død egentlig har været selvstreven til Professorposten i Æstetik ved Kjøbenhavns Universitet. Jeg beklager, at Staten ikke har taget hans Kræfter i sin Tjeneste der. Nu er det ikke slet, og naar der staaer foreliggende et Forslag om at give ham en lignende Understøttelse, som vi, uden at spørge om deres aandelige Staaelse, have givet adskillige andre Forfattere, for hvem han ikke staaer tilbage, kan jeg ogsaa være med dertil. Men kan jeg saaledes stemme for Bevillingen, har jeg dog ikke villet være med til at stille Forslaget derom, og jeg skal sige hvorfor. Saaledes som Regeringspartiet har stillet sig til denne Sag, er det mig klart, at Dr. Brandes ikke faar nogen Understøttelse i Aar. Jeg har med megen Betænkelse set, at denne Sag overhovedet er kommen frem paa et Tidspunkt, da jeg

betragter det som givet, at han ikke faar nogen Understøttelse. Thi hvad har det staaet at betyde at stille Forslaget op, andet end at gøre en Demonstration, der ingen Virkning faar, og at rejse en Konflikt mellem Partierne om et personligt Spørgsmaal, der vil kunne berede os store Vanstigeligheder i Fremtiden. Jeg har derfor ikke kunnet være med til at stille Forslaget. Mit Standpunkt er dette: Jeg ønsker, at Dr. Brandes virkelig maatte faa en saadan Understøttelse, men at jeg ikke mener, at man gør Ret i at stille saadant et Spørgsmaal op som et Stridsspørgsmaal imellem Partierne og rejse en Kamp derom, der kun kan føre til, at det i Fremtiden kan blive saa meget vanstigeligere at enes om en Bevilling af denne Art, naar først de forskellige Partier have bundet sig ved deres Afstemninger. Dog, som sagt, det Spørgsmaal, der bevægede mig til at tage Ordet, var Spørgsmaalet om Gymnastikfesten i Stockholm. Jeg tror, jeg for mit Bedkommende kan forsikre, at der ikke er ret mange, der ere varmere Venner af alt, hvad der kan bidrage til at nærme de nordiske Folk til hinanden, end jeg, og jeg vilde meget gerne være med til at støtte alt, hvad der kan fremme Sansen for sunde og gode Legemsøvelser her i Landet. Men netop af disse Grunde er jeg betænkelig ved at gaa med til denne Bevilling til Festen i Stockholm. Hvis det havde været saaledes, at man i Sverige var enig om denne Fests, og at Svenskerne kom til os og andre Nationer og bade os om at være med til en Gymnastikfest sammen med dem, ja, saa vilde jeg rimeligvis have stemt for en saadan Bevilling, ikke fordi jeg i og for sig ynder den Slags Fester, men fordi jeg mener, at Festen, ligesom andre saadanne Møder Folkene imellem, kunde have sin Betydning for at vække en nærmere Fællesskabsfølelse. Men nu er Stillingen jo ikke saaledes. Der er i Sverige en meget lidenskabelig Kamp om denne Fests, og det staaer for mig som meget tvivlsomt, om vi gøre Ret i at blande os ind i den Strid, som føres mellem vore Naboer indbyrdes. Der blev sagt i Gaar, at Festen havde en officiel Karakter. Jeg tror, at man der er bleven ført noget paa Vildspor. Sammenhængen med denne Fests er ikke den, at den er udgaaet fra Centralinstituttet i Stockholm, men sammenhængen er den, at den er udgaaet fra en privat Gymnastikforening i Stockholm. Og ganske vist, den Komite, der har dannet sig, har faaet Kronprinsen af Sverige-Norge til Protektor, men Festen har mødt meget bestemt Modstand, og det hos nogle af Sve-